

Grad generende Forholdsregler. Det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds udtalte med megen Styrke, at Sundene vare en Plage saavel i Byerne som paa Landet, og at enhver Hund var en Plage for alle Mennesker undtagen for den, der eiede den. Han nævnte meget store Tal — jeg antager at han tog Folketallet minus een — men det er en Opfattelse, som jeg ikke tror saaledes uden videre deles af Alle, ja maaste ikke engang af Flertallet af Befolkningen. Jeg tror virkelig, man er berettiget til at betegne Benyttelsen af Hunde og overhovedet den Rolle, som Hundene spille i Menneskenes Liv, paa en anden Maade end at sige, at de ere en Plage for alle Andre end netop for dem, der eie Hunde. Jeg maa altsaa blive derved, at jeg ikke tror, det kan være rigtigt at lægge en saadan Myndighed i Indenrigsministerens Haand, uden at knytte den til bestemte faktisk indtrædende Forhold; men om disse Forhold skulle være netop af samme Bestaaffenhed som de, der nævnes i Loven af 1857, eller om man kan finde andre, som man maatte anse for mere betryggende og som mere burde komme i Betragtning, har jeg ikke udtalt mig om, og det skal jeg heller ikke paa dette Trin af Lovens Behandling udtale mig nærmere om; men i det Hele taget maa jeg sige, at jeg ved Siden af i Henseende til Hundeskatten at kunne slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalte, tror, at man maa være noget varsom med saadanne Bestemmelser, hvor man gaar altsor vidt nu i saadanne Raadud af en temmelig drakonisk Bestaaffenhed, og som blive saameget mere drakoniske, som de indføres, uden at der behøver at ligge noget som helst Andet til Grund for dem, end en Antagelse eller en Forudsætning fra den til enhver Tid værende Indenrigsministers Side, som synes i alle ringe Grad at kunne være paavirket af hans individuelle Opfattelse. Jeg siger at, naar man nu gaar til saadanne drakoniske, meget strenge Bestemmelser kan det let have til Følge, at der kommer et reaktionært Omflag, og føre til, at man senere fraviger disse Bestemmelser og gaar videre i den anden Retning, end man af Hensyn til den Betryggelse, der maa have mod Udbredelse af denne Sygdom, i Virkeligheden kan forsvare. Det hænder jo meget ofte, at, naar man gaar for vidt i een Retning, bliver Tilbage-slaget saa meget større i den modsatte.

Tauber: Maa jeg kun lige over for de korte Bemærkninger, som ere fremkomne fra ærede Talere, sige, at Hundene have heri Landet meget større Friheder end Menneskene. Jeg gad f. Ex. se, om et Menneske fik Ret til at forfølge en Faareflokk paa den Maade som en Hund eller til at overfalde og forfølge velfarende Folk, saaledes som en Hund nu ustraffet kan gjøre det, og i det Hele Lov til slige Ting, som ere Hundene tilladte heritillands.

Nimestad: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), at jeg ikke tror, at Ens Opfattelse af, hvorvidt der har været nogen Overdrivelse i Forestillingerne om Sundegalsfabens Omfang og Udbredelse her i Landet i afvigte Sommer, egentlig kan have nogen Indflydelse paa Ens Stilling overfor det foreliggende Lovforslag; thi det er dog ganske vist, at de Forhold, der ere indtraadte, have aabnet Blikket for, hvor mangelfuldt vi egentlig ere stødte i Lovgivningen overfor en saadan Fare som den, der i al Fald truede, og som kan indtræde hvert Dieblit. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Seth) forlangte, at man skulde paavise, at det vilde have været bedre, hvis vi havde haft Bestemmelser som de her foreliggende, og at man da vilde have kunnet undgaaet Ulykker, som nu ere indtraadte, er det en Fordring, som han ikke er berettiget til at opstille, og det, fordi Sagen jo egentligt talte for den, at man tog sig den Frihed at fortolke Loven af 29de December 1857 paa en saadan Maade, at den kommer til at indeholde netop det, som dette Lovforslags § 1 indeholder. Lovligheden af de trufne Foranstaltninger skal jeg ikke bestride eller engang for mit Vedkommende drage i Tvivl; men det er en bekjendt Sag, at der blev reist stærk Tvivl derom, og det er ikke sikkert, hvorledes Udfaldet vilde være blevet, hvis en Indsigelse mod de trufne Bestemmelser var bleven bragt for Domstolene. Jeg tror derfor, det er fuldkommen nødvendigt, at man ved Loven præcisere, at der tilkommer Administrationen, og navnlig den øverste Administration, en saa vidt gaaende Myndighed, som her er foreslaaet, uden at de Betingelser ere tilstede, som Loven af 1857 efter den Fortolkning, som er bleven gjort gjældende, nærmest maatte medføre. Jeg skal bemærke overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), at det ingenlunde, selv om man giver Indenrigsministeren en saa omfattende Myndighed som den, der er nævnt i første Stykke af § 1, udelukkes, at man kan, hvor Omstændighederne tale derfor, gaa til en saadan Middelvei som den, han anbefalede, men at det ikke vilde være heldigt, at Indenrigsministerens Myndighed indskrænktes dertil, da den saa faare let laaber sig omgaa og lader sig benytte som Skalkeskjul. Det, som jeg i saa Henseende vil tillade mig at advare imod, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), er at bringe Spørgsmaalet om Hundeskatten i Forbindelse med denne Lov. Det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Tauber) angav ikke noget Punkt, hvori denne Lov var mangelfuld, forsaavidt den holder sig indenfor den Ramme, den virkelig angaar; men naar han drog Spørgsmaalet om Hundeskatten frem, saa er det ham vist ikke klart, hvilken overordentlig Strid dette Spørgsmaal